

[Clara Munck.]

meget høj grad har understreget vort fælles ønske om at få ændret fradragsreglerne, og hvor det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer jo har underskrevet den betænkning, socialministeren nævnte, betænkningen, hvor vi jo siger, at udvalget i forbindelse med drøftelserne om fradragsreglerne har taget til efterretning, at det af socialministeren nedsatte embedsmandsudvalg til behandling af fradragsreglerne vil afgive betænkning i indeværende folketingsår, og — så kommer det, der er væsentligt for os — at eventuelle ændringer af fradragsreglernes indhold må afvente betænkningens afgivelse. Når 3 medlemmer af den konservative folketingsgruppe underskriver på noget sådant, er det jo efter aftale med gruppen, og gruppen har altså så sent som den 15. november vedtaget, at vi må vente med en ændring, til den pågældende betænkning foreligger, og derfor kan vi altså ikke, uanset at vi er enige i sigtet med og også i talens indhold, medvirke til gennemførelse af dette forslag på nuværende tidspunkt.

Kampp: Det er mit indtryk, at det problem, som forslagsstillerne her har lagt frem, er erkendt af alle som et alvorligt problem. Det drejer sig jo om det forhold, at invalidepensionen gøres afhængig af den indtægt, som pensionisten eller hans ægtefælle kan indtjene ud over pensionen. Jo højere pensionistens indtægt eller ægtefællens indtægt er, jo større beløb fradrages der i pensionen. Det er jo ganske klart, at dette forhold ikke umiddelbart ansporer pensionisten til at udnytte sin eventuelle tilbageværende erhvervsevne til at forøge sin indtægt, og det er også forståeligt, at det kan virke urimeligt med en nedsættelse af invalidepensionen. Det virker vel navnlig urimeligt, når det er ægtefællen, der gennem sit arbejde opnår en beskeden indtægt.

Men jeg vil gerne sige, at urimeligheden bliver jo ikke mindre, når problemet på denne måde løsrives fra sin sammenhæng med alle de øvrige fradrags- og tillægsbestemmelser i vore pensionslove. Da vi for nylig behandlede forslagene om forhøjelse af ydelserne i folke-, invalide- og enkepensionslovene, rejste vi fra SF's side spørgsmålet om lempelse af de endnu snævrere

fradragsregler for pensionstillægget, der som bekendt ydes til de allerdårligst stillede pensionister. Disse fradragsregler har jo den samme virkning, at de fratager pensionisten lysten til at udnytte den tilbageværende erhvervsevne til en aktiv indsats, der kan give en ekstra indtægt. Vi fik dengang at vide fra ministeren, at de forskellige fradragsregler og tillægsbestemmelser griber ind i hinanden på en sådan måde, at ændringer, der kan betyde en forbedring for nogle, vil give andre en forringelse. Vi er ganske vist ikke helt tilfredse med den foreløbige redegørelse, men ministeren har jo lovet at fremkomme med yderligere oplysninger, ligesom han har oplyst, at et embedsmandsudvalg til behandling af fradragsreglerne vil afgive betænkning i indeværende folketingsår.

Det er på den baggrund, vi har kunnet tilslutte os udvalgsbetænkningen af 15. november i år, hvori det siges, at en eventuel ændring af fradragsreglerne må afvente betænkningens afgivelse, og der var jo fuldstændig enighed i udvalget om at tilslutte sig også denne del af betænkningen; der var tilslutning også fra forslagsstillerne og deres ordfører, hr. Søren Andersen. Derfor finder jeg det mere end mærkeligt, at dette forslag fremsættes mindre end 14 dage efter, at forslagsstillerne har været med til at sige, at ændring i fradragsreglerne må afvente fremkomsten af en betænkning, og at man så ydermere foreslår, at lovforslaget skal sættes i kraft en måned efter dets fremsættelse, altså allerede i indeværende finansår. Der kunne vel nok være grund til at spørge, hvor man egentlig vil tage pengene fra. Er det sådan, at det er andre pensionister, der eventuelt skulle betale det? Ville man eventuelt være villig til at ændre reglerne om nedslag i skatteansættelsen for pensionister, eller hvor har man tænkt sig at tage pengene fra?

Ja, jeg har ikke med disse bemærkninger villet udtrykke manglende forståelse for det problem, forslagsstillerne har rejst; men jeg synes, at de selv har vist manglende evne og forståelse for, at løsningen af alvorlige menneskelige og økonomiske problemer kræver loyal optræden over for andre, hvis man selv vil tages alvorligt.

Men vi er altså ikke desto mindre villige til at se på disse problemer, når nu betænk-